

Abdil Işık

- şiirler -

Yayın Tarihi:

23.01.2018

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Aacımadan

Acımadan
Dilim lal olmadan
Öfkem çözülmeyen gecenin karşısında
Ayın şavkından utanmayıp utandırmadan aşkı
Solyanıma yüreğimden başka muska takmadan
Haykırmak istiyorum
Neden döndüm insan kokusunun
Yitirildiği kalabalıklara
Kış vakti soluğumu titreten ayaz
Erguvanlar yok artık sümbüller açmaz
Bıraktım ardımda vaz geçilmez dostlukları
Ve gönlüme bin yıllık kar yağdıran çocuk seslerini
Kendi yangınıyla her bahar yeniden umuda açan kırmızı gülleri
bıraktım neden,
bize ait olan her şey örselenmiş buralarda
gökyüzü mağrur
yıldızlar göstermiyor kendini
yağmur toprağa kavuşamıyor
şimdi celladına gülümseyen
koca bir öfkeyi tetikliyor zaman

Abdil Işık

Aadüşünsel

Cümler uyukluyor
güne düşen karanlıkta
Ve bir titreme tutuyor
tarihle yaşıt kadim düşlerimi
Adem'den kalma
çok sesli bir suskunluğun ortasında
Göğsümden koparıp sevdayı,
Kuşanıyorum katre katre yalnızlığı,
Avuclarımda büyüyor acı,
Aramızda üç duvar
doğmayan güneş
Merhametin yankısı düşerken
son sözlerine,
Yagsız bir urgan
dolaniyor boğazıma
Ve sonra ansızın
yığılıyorum toprağa kesik kesik
Sesler duyuyorum
bu çağ yangınında
Cenneti düşleyen ben
cinnetin dehlizlerinde
dolaniyorum

Abdil Işık

Aasana Geliyorum

Yokluğun kör bir yılan gibi
düşüyor gecenin rahmine
ve seremcam
Uykularda
dönüp dönüp sırtımdaki
yanlızlığa bakıyorum,
aklım geçmiş zamanlara
yorulurken,
sana geliyorum...
bulamamak pahasına....

Abdil Işık

Ah Be Kadın

Bir mum alevinin titrekliğindeki ışıktaki akşam üstlerinde birikmiş cümlelerim yansır kaleme,yalnızlığında yatan düşlerimin haykırıları dökülür,iki kadın bir çelişki, geçmişin düşleri kazınır aklımın incesine,geleceğin kurmacalarında yıkık bir ademdin,çoşkunluğun yazgısında be kadın,yokluğunda planladığım ölümlerim ıraksı artık,Neden kolaylığında unuttum seni ! Uç paraya acının koyaklarına tu...tunan çeliksi bakışlarında eridim,göz bebeklerindeki gülümsemelere tutsak düştüm, özgürlüğümden vazgeçtim,
Seyir defterimde solgun yapraklarda kaldı adın,kendi dilinde konuşmaktan yılmış gecelerin tükenmiş yıldızlarına sakladım aşkın acısını,suskun voltalarında geziniyorum şimdilerde,kaçıncı kez yenik düştüğümü bilmeden,

E be kadın Şimdi yeni bir aşka hazırlanıyor kayıp cemrelerin, yurttuttuğu gamzelerim ve daha güzel kokuyor, küçük ülkemin evlerindeki sundurmalarda asılı duran sardunyalarda,
göz çukurlarımda çalkalanan öfkeler çöl rüzgarlarının kuraklığında şimdilerde sen yoksun artık be kadın.

ABDİL İŞİK MUŞ
17.01.2012..

Abdil Işık

Aheste

Çocukluğumun arka bahçesiydi hüznün, yalınayak koşardı hayallerim eskiyen yüzünde zamanın,
zamansız çocukluğuydu,
büyümezdi
önce diz kapaklarımda açılan yaraları sevdim sonra karanlık bir dehlizde unuttum sesimi, ve büyüdükçe ufalandı çocukluğum
hiçbir renk örtemezdi artık saçlarıma düşen ilk akı...
kundakladığım yorgunlukları taşıyorum şimdilerde döşümde
gün gün eksilen nefesimin kifayetimidir,
kirlenmiş günce,
kirlenmiş inançlar,
benliği darmadağın olmuş sol cebimde unuttuğum umudum
artık artık diyorum
bildiğim ne varsa,
savur gün bakışlı çocuk yüreklere...
savur aynadaki yalnızlık girdabına
durgun sular vururken yaşamın kıyısına
merdiven altlarında biriken öfkeye tutunurken,
bir kuşun mahrum bakışlarına tutuştur bütün küfürlerini , tarihi yargılayan ağıtlarını

Abdil Işık

Ahuzar

Ayrı kurşunlar ile vurulmuştuk, aynı yerde
Ayrı Özlemler giyinirdik, hüzünler biriken yüreğimizde,
Şimdi kendine göçebe koca ömrün,
İslaklığında kurutuyorum
Düşlerimizi
Yağmur kesiği,
gökyüzünü sırtlarken sevgili,
Ağırlaşıyor geçmişin silüet'i, Ayaz vurmuş kentlerin üşüyen hayalleriydi
Gidişin
yüreğimde çöl, serabın enkazı
Kalsamda bir
Kırılısamda bir
Elbistan 08.07.2014

Abdil Işık

Aklımdasın

Aklımdasın,
Mağrur rüzgarların koynuna savrulurken,
öpüşünün sıcaklığı,
Zemheri üşümelere düşer,
zülfünün özlemlerine
Alev alev, düş kırıklıklarımın kıyıları
yüreğimde sorgusuz infazlar,
Eski isyanlar yeşerir, yağmura hasret bedenimde

Bulut soylum, enginlerde kaldım,
Enginlerde, çorak topraklarda, sensizlikteyim,
Bilirim, dağlara çekilirsin şimdilerde,
dağlar senin mabedin,
sürgün yamaçlara kondurursun gözyaşlarını,
toprak kokar, senli rüzgarların ayazı,

Bana kalan susuzluğun yazgısı..

Abdil IŞIK
MUŞ

Abdil Işık

Anam

Çiğlıksı sesler kuşatır soğunda geceyi,
Uşüyorum boranların yurttuttuğu hayallerimde,
Kuzgun sürüsü kalabalıkların üzerinde güneşin nefesi
gurbet çıkmazlarındayım annem.

Göz yaşlarının sureti düşer seyir defterime,
Sayfa sayfa gülüşlerin ve kulaklarımda eskiyen sesin,
Deniz üstü yalnızlıklarda,özlemlerin çökelir yüreğime
sen kokar ufku ötesi,senin dilinde konuşur gök yüzü,
Ve ben annem, korkuyorum küçük bir öpücüğü yanaklarıma kondurmadan
Gitmeden.

ABDİL IŞIK MUŞ

Abdil Işık

Anne

Karanlık iniyor yalnızlığıma anne,ama sıkıyor yalnız geceler
Anne
Uzat ellerini,sımsıkı sarıl döşünde konaklasın hayallerim,
Isıt üşüyen hayallerimi,
Isıt ki kimseler üşütemesin bir daha,
Çocuksu bakan gözlerime inat çıplak acılar;
Bir resim çiziyorum içimde;
Hoyratca bir hayalle içinde senin olduğun,
Hep yalnızsın resimlerimde anne,
Ben nerdeyim resmin neresinde anne.
ABDİL IŞIK 08.12.2011

Abdil Işık

Artık

Artık bilindik bütün söylenceleri
Kaldırırken yüreğimin tozlu rafına
Bir şiir çekiyorum,
firkat çarpmasıyla,
eylül nefesinde
Adı sensizlik
,üşüyen sesimin soğunda
Martın koynunda
bölük -pörçük rüzgarlar topluyorum
Ayaz bakışlarının cemresine savurulurken
Kardelen gamzelerinin
şavkında sızlayan umudun,
küle dönüşünde kalan alazım...
Yüreği kan ...
Yüreği hazan...
Susuyorum sensiz bir kentin kuytusunda
Balyoz gibi iniyor yalnızlık benliğime,
puslu gece karartması
Bozukluk cümleler sağıyor,
gölgesi lal olan düşlerimden,
vuslatın on beşi
yanarken ve yakarken,
sağanak sağanak kubbemizi,
uyusun düşlerimiz kuş tüyü uykularda
uyusun..
15.08.2014 Elbistan

Abdil Işık

Aşık Mahsuni Şerif Anısına

Ben bir Anadolu türküsüyüm, çocuk.
Yiğit sevdalarda tutuşan yüreklerden,çağlayan,
Karanlık gecelerde doğan çocukların sesi,
Sessizliğin sesinde,serin esen rüzgarın nefesiyim,

Ben bir Anadolu türküsüyüm kızım
Alev sarısı saçlarını tararken rüzgar
Yokluğun kanarken,gönlün darda iken,
Rüzgarın sesindeyim,

Sen esmer çocuk,sen sarı kız,
Bak yanık sözlerime, bak gözlerimin kederine,
Bak ki göresin yitik sevdaları,
Karanlıkların aydınlığa nasıl kavuştuğunu
Ben bir Anadolu türküsüyüm
Öksüz kalırken sesim.

Abdil IŞIK 10.12.2011

Abdil Işık

Ayrılık

Buğuludur Şimdi kalbinin koridorlarına bakan pencere
,kan revan bir uykunun bölünmüşlüğün de
fırtınalar barındıran limandan sesleniyorum sana,
yürüdüğüm yollar,çalınmış hayaller gölgemden tanırken beni,
kiprik uçlarında çürüyen geçeler,
avuç içlerinde tutar zülfünü,
ben ise kanar kanarım,
ebabil hüznlerinde,kaburgalarımı kırarak
sağnak sağnak düşer gözlerimden,
çatlayan dudağıma,aksak gardiyandır karanlık
zürhiyeti yağmalanmış ayazının kesiğinde
yıldız çalan ölümün sessiz çığlığında
soluğuma değen
nefessin

Abdil Işık

Bir Kaçış

Yalnız ve kızıldı güneş
Kelimeler soytarılıklarını kuşanmış,
Şoluk benizli dervişler,
Öfkeyi sarmıştı akrebe,
Her saat başı,
Aymazlığında idi sözcükler,

Yüzlerde sıra ezgileri.
Kalplerde kırılğan sevinçler.
Yanımda olmalıydı bu gece.
Adresini bilmediğim sevgili.
Örümcek ağları düşerken geceye,
Çoşkun bir nehrin
Şiyahına düşer bakışlarımın gölgesi,

Tahrikkar boşluklar düşer,
Dolunay çıkmazlarında,
Süpürür miyadı dolmuş sözcükleri,
Şiir çıkmazlarında,,

Adı saklı gülüşlerin,
Devşirme sevişmelerin,
Hüzünleri üşür,
Sıcaklığa suskun kaçışlarında.

Abdil IŞIK

Abdil Işık

Bir Kenti Terketmek

Ey sevdiğim dağlar
koyaklarında yıldırlar gibi ürkek bıraktığın ben,
özleyeceğim koynunda büyüttüğün akasyayı,
yabani armut kokusunu,
maviyi kutsayan keklik sürülerini,
otlaklarındaki sığırları,
binlerce koyun, metrelerce kar,
bir Akdeniz çocuğunun gözlerinde
anılarında yerini alırken meçhulce.
Özleyeceğim, biliyorum
gözlerim dolacak giderken,
burada kalacak insan kokusu,

abdil ışık

Abdil Işık

Can

Yetime çalar bakışların, buğulu camlar ardında,
Yosun tutan yüreğimde suretin,
Göğün mavisine koşmak ister çocuksu düşlerle,
Uçurtmalar salar, mavisine, yıldızlar toplanır parlak parlak,
Düşler ıslanır bulutsu göz yaşlarında,
Ölüm yanı başında yalnızlığın,
Kin tutar, kan tutar geceleri,
Çocuksu bir yürek kanar,
Avuntusu kalır, anıların,
Cellat gözlerine savrulur ölüm korkusu,
Urgansı bir iptir, bu çağda, bombalar,
Bir Ömer Muhtar ölür, Bin Ömer Muhtar doğar.

ABDİL İŞİK

Abdil Işık

Canım Anam

Annemmm
Susuzluğumu bastırıyorum
Ufukları yutan deniz gözlerinde
Göz çanaklarım kir tutuyor annem,
Sırrına eremediğim gün batımlarını yutuyor yalnızlığım,
... Yamalı elbiselerim, yamalı sevdalarım,
Kirlenmiş umutların
Suretinde aynaların aksi,

şimdi boşluğa yapışıyor, duygularım
Ayaza durmuş bir gecedeyim,
Yokluğunda, kamçılanıyor acıma hissi annem.

Ihlamur koksun poyrazlar, sen koksun dokunduğum her şey,,
Senle başladığım yaşamda yankılı sevinçler uçsun, susuzluğumda
Nasırlaşmiş yalnızlıklarım, sıcaklığının pençelerinde kavrulsun
Annemmm
ABDİL

Abdil Işık

Çocuktum

Çocuktum,
yurtsuz türküler şenlendirirdi,
Görmediğim baharların yaban kokusunu,
Özlemler duyardım, barışı yüklenen rüzgarlara
Ve bütün sabahlarda ölüm o son nefesini,
Verirdi, çocuksu bedenlerde,
Yangın yeri yürekler,
Yangın yeri mabedler,

Çocuktum,
bombalar düşerdi bedenlere,
Paramparça ruhlardı geride kalan,
Çocuktum,
sürgün ruhlar taşırdım çiçek saksılarında,
Toprağı kan,
toprağı beden,
Çıplak sureti düşer hayatın,
Çocuksu yüreğime,
Kınar kınar, kir tutar kin tutar,
Çocuksu bakan gözlerim,
Geceyi kuşanır,
Ruhum,

Çocuktum,
Savaşlar yorgunu idi yüreğim,
Çocuktum sadece küçük bir çocuk.

Abdil Işık

Demek Gidiyorsun

öksüz kaldı hayallerimiz,
Bir rüzgar esti kıyısından aşkın,
Süpürdü zamanın kırıntılarını,
Silik artık suretin,
Elin,yüzün,parmakların,kokun
Unutulmaya yüz tuttu hafızamda,
Gidiyorsun artık içimden,
Kirasını vermeden umutlarımın,

Birkaç damla göz yaşı kızgınlıklarım olacak
acının tadı'da güzel olacak
biliyorum başka gamzelere konacak gözlerim
yokluğunun kesikleri kapanacak,
nemi kalmayacak gözlerimin,
kolay değil her şeyi bir anda silmek
her şeye rağmen gitmek,
gidişin susuz bir yaz akşamındaydı,
soğuk rüzgarlar eserdi,
Aşk ürkerdi, karanlığında,

abdil ışık
18.12.2011

Abdil Işık

Deniz Yalnızlığı

Yorgunum,yazın ruhunu, son bahara süpüren rüzgar gibi
öylesine

yalancı baharlar yaşadım,yalanlar içinde kayboldu düşlerim,kilitledim kalbimin kapısını,
attım anahtarını kaybolan düşlerimin maviliğine,kimsecikler dokunamayacak artık,
Beklenmedik zamanlarda gelen aşkın bozkırlarında yolunu kaybetmiş bir çocuk misali
kayboldum; Seslendim ses vermediler,sessiz bir gemide soluk bir resim gibi idi,
güneşin soldurduğu aşk ne yıkıntılardan korktum ne yıkılmaktan,gitmene izin
verdim,acıtıyordun artık canımı,kesiklerin çok derindi,Neden yaktın bu kadar
canımı,neden cansızlaştırdın ruhumu,kocaman huzunle sarılı yapraklarım,depresif haller
ve belli belirsiz halisilasyonlar,Satır aralarına bir kaç basit kelime ile sığdırdık anlamı o
kadar büyük ilk aşk tadındaki sözcükleri,harcadık,kapitalizmin sömürüsü altında,aşkda
esir düştü kapitalizmin dikenli kollarına ı,iki ruh bir beden olmadı,ayrı idik artık farklı
mevsimlerde yetişen otlar gibi,

Abdil Işık

Doğmamış Kızıma

Bir Sigara yaktım gözlerimin buğusuna
Buz tutmuş kalbim ısınırken,hayallerimle
Kısık bir sesle dile gelir,doğmamış kızım,
Zemheride
Tatlı bir gülümsemedir,dünyaya inat.
Gülüşünde kaybolur, gözlerimin karanlığı,
Bütün doğmamışlara inat,
Kokusu kaplar odayı,hüznüm dağılır,
Fısıldarım kulağına, uykusuz geceler
Yaşatacağın babaya,ağlayacağın acıktığında,
gözlerin kadar güzel olacak dünya,
Ellerin avuçlarımin arasında olacak,
Ürkek adımlarla arşınlayacağın hayatın sokaklarını,
Paytak paytak yürüyeceğsin,usulca büyürken,
Aşk denen katille tanışacağın, boğazın düğümlenecek.
Dudaklarını kanatırcasına ısıracağın kızım,
Göz yaşların karışacak hüznün maviliğine,
Sebepsiz fırtınalara gebe kalacak gecelerin,
Baban kadar kimse sevmeyecek seni,
Şimdi gitme zamanı,ölüm kanatlarını açarken,
Annesiz bir hayalden,

ABDİL İŞİK
09.12.2011 MUŞ -AKKONAK

Abdil Işık

Elemkoli

Ört üstünü senli zamanların üşür,
üşür günlerin eskiyen gülüşü,
gamzende susku,eşiğinde açan nar çiçeği ulaşır mı,
Yengilerde,
süngü uçlarında direnen gizemi kaybolmuş erginliğin söylencelerinde
,gece tutsaklığında
,ürkek bir ceylanın göz bebeklerinde semirilen
,sözcük sözcük devşirirken mesken tuttuğu otlakların sessizliğini,
Kan tutan sabaha uyanan ecel çığı ve göğün yanılması ise güneşin doğuşu, çorak
düşmüş yalnızlığında,
vatani olmayan bir huzurla gel..
Elbistan 21.06.2014

Abdil Işık

Erteliyorum Geçmişi

Paslı hancerdi bin yıllık yalnızlık kışlağımı yıkan,
beynimin kılcalında,
susuz nehirler kanardı,
dudaklarımda donardı sözcükler,
kordinatı belli olmayan varoşlarda, kefensiz sevdalar emzirirdi yalnızlık,
yıldızlar basardı geceyi
Güneş susardı.
Susardı suzinak şarkılar
Ertelenmiş acılar, ateşten örülmüş sığıntılarda güzelleşirdi,
Rehin bıraktığın kelimeler üşüyor şiirlerde,
Adı çıkmış gecede, bütün rebliklerim de senin adın.
Elbistan 27.11.2013

Abdil Işık

Gel

Sessiz bir çığlık büyüyor içimde kendini dağlıyor bütün dönüşlere sürgün edilmiş bir yanılığının yangınında ,tarihi tarumar coğrafyamda adressiz satırlar doğuruyor yüreğim,sahipsiz iklimler inadına,geceler büyütüyorum yıldızlara asıyorum hüznün goncasını tarifi imkansız acılarla suluyorum sol yanımı,
Gel....

,ryan bir sarhoşluk olsun veda,
Bir eşkıya ığlığında
Yitirilmiş umudun goncası açsın
Kr düğüm olmuş gün inadına,
Özgür iklimlerde yanan suskunluğumuz,
...adına

psn avuçlarını
ışıksız yürekte
ziyan olan aş(k) ..
kutsanmış yalnızlığın
körpe dudağına
zemzem olsun gelişin,

Abdil Işık

Gelseydin

10 yıl kadar önce gelseydin.
Sabahların şakaklarında, biriktirdik suskunluklarımızı,
gözlerimizden akardı geceye sözcükler,
gelseydin, 10 yıl kadar önce,
düşlerimi besleyen ayrılıklar acılar doğurmazdı
ABDİL İŞİK

Abdil Işık

Gidiyorum Anne

Avularımdeki sızıyı yüreğine sarardın anne,
Soyut masalarda avuturken bi çare ruhumu,
ölümün suretini çiziyorum suya, bir İntihar mevsimde
Yurtsuz acıları emzirirken koynunda annem,
... gidiyorum, vakitsiz bir elveda ile,
Göz yaşlarına bakmadan,

ABDİL İŞİK MUŞ
16.12.2011

Abdil Işık

Git Artık

Issızdı gece,issızdı ev,üşüyordu yatağım.
Masamdaki şarap solgundu artık,
Kalemim küsmüştü artık.
Yazıyorum gitmiyorsun içimden,
Tüken artık ne olur tüken, terk et mabedimi,
Kirlenmiş sözcüklerini koy bavuluna,
Hızlıca kapat kapıyı,
şavur rüzgarın bağrına,sana ait olmayan kelimeleri,
İçimde öyle büyötmüşüm ki seni,çığlık çığlığa duygularım,
Bir ağıt düşer içime,
Ey hat,ey yar kanattın kanatacağın kadar,
Ağladı dilsiz duvar,ve şarap.
,yalnızlık usulca uzandı kollarıma,
terk ettiğin odada,hala içimdesin.
Hala kömür karası gözlerimdeyim

Abdil Işık

Gönül

Hoyrat bir denizin esaretinden kopartıp,acılarımı,
köhne bir limana yanaşırken,voltasını almış
bir gemi ,
Son bir bakıştır ufka,son demdir,son bir şarkı çınlar kulaklarımda,
„gidişinle bir ışık söner,bir can karışır toprağına
Ölüm çığlıkları atılır,,
Dudaklarımın susuzluğunda,gönül soframa kan doğranır,
Yok olmadan var olunmuyormuş sevgili.
ABDİL IŞIK MUŞ 2011

Abdil Işık

Gülüő

Kalemler,kağıtlar seni anlatmaya yetmezki,
Bir bardak çay sıcaklığındaki bakışların
Rüzgarın koynuna yatırdığın saçların,
Üşüyen ellerin kadar üőümüőtü bedenim
Yokluğunda güneş bile üőürdü,
Yokla var arasında bir düşüőtü,
Yitik bir bilinti gülüşünde kaybolan

Abdil Işık

Hangimiz

ArkadaşlarınAbdil Işık
Hangimiz eğriyiz
Hangimiz doğru
Hangimiz yalnız
Hangimiz yabancı
Hangimiz doğru yerdeyiz,
Hangimiz doğru zamanda,
Hangimiz sıcak bir tendeyiz,
Hangimiz başka kentlerde,
Hangimiz keşke,
Hangimiz belki,
Hangimiz yeniden
Demedik,
Hangimiz geç kalmadık,
Hangimiz üşümedik,
Hangimiz kaybetmedik
Hangimiz ağlamadık gidene,
Hangimiz göz yaşlarını biriktirdik,
Hangimiz, incitmedik bir ruhu,yüzünü öfkeye dönerken
İsyanlar biriktiriz avuç içlerimizde,
özlemlerin fiyakalı vitrininde sevgiliye hediyeler bakarız,
Kıymetini yitirdiğinde.

ABDİL İŞİK
20.12.2011

Abdil Işık

Haybedendi Aşk

Eskimiş artık gülüşüne çarpan sesim,
Gidişine,saklanır fısıltılarım,
Hayallerimin efsunlu prangalarında,
Yanık resimlerimizden arta kalır,
... Yokluğunun karanlığı, derin mi derin,

Bir öfkenin nöbetinde suskunluğum,
Açıların soysuzluğunda,eriyor korkularım,
Üşüyen sözcüklerim cılızlaşıyor,
Kahpeleşiyor yeminler,
Bir yosmanın dudaklarındaki fısıltılarda.

abdil ışık

Abdil Işık

Hey Çocuk

Gece nin koynuna sinsice sokulurken soğuk.
Üşüyen ellerini titrek bir mum alevinde,ısıtırken.
Boynun bükülür,göz yaşların karışır.
Beyazlarını allı morlu giymiş mezar taşlarının soğuk yüzünün hüküm sürdüğü toprağa.
Bir yüzün yalnızlık, bir yüzün ölüm korkusu.
Birden bir ışık görünür uzaklardan.
Adem'den bu tarafa firari idi insan.
1000 yıllık yalnızlık uykusundan uyandı,cennetten kovulan insan.
Puslu idi hava,kan uykusu idi artık uykular i
Yitip gidenlerin ardından.
Hayatta kalmaktı onurlu olan.

Abdil Işık

İhanet

Dalgalanır vicdanlar,sağır sabahlarda
Eskimiş urbarlar giyer günler dolunay çıkmazlarında,
Oluk oluk kan akar toprağın bendine,
Sitemsiz ölümler düşerken sinesine,
Bir çocuğun gülüşünde susar ihanet.

Rengine alaca düşer toprağımın,
Kan yağmurlarına tutulur yürekler,
Sessiz gemiler yanaşır,limanlarıma,
İçinde bin bir ihanet.

Kimi garptan, kimi şarktan vurur ha vurur,
Çınlar zulmün haykırışı,yorgun bedenlerde,
Yetim çocuklar emzirir analar,
Bir Malakan'ın terkedilmiş değirmeninde,

Soysuz acılar korlaşır,şuursuz tükenişlerde.
Çıkarır ihanet hırkasını verdiği her nefeste,
Can havli ile atılırken ateşe,
Bir can doğar, cansız bedenden,
Şahadet şerbeti içilir,zalim elinden.
ABDİL IŞIK

Abdil Işık

İşte Bensiz Ben

Açılar kuşatır kuzgun sürülerinin karanlığındaki gök yüzünün mavisini,hüznü ağartır,saçlarımdaki aklar kadar,entarisı kızıl,yalnızlığım Filizsi sürgünler biriktirir avuç içlerinde,söylenmemiş sözcükleri fısıldar, yıkık duyguların coşkunluğunda ki sahipsiz şiirlere.şimdilerde dağları yurt edinmiş Tanrılar kadar suskun hislerim, ezberden söylenen sözcükler kadar hırçın, gönlümde barındırdığım gözler, bilinmezliğin sırlarında sabahlar, uzağına düştüm yabancı kokuların hayallerine,yosun artığı mevsimler, anlamsızlaşan günler kaldı geride,Sınırlarını bilmediğim ülkelerde kayboluşların gölgesinde, içimde suskun duran sesim.

İşte sevgili yokluğuna sarıldı ölüm, kimi zaman intiharlar kuşandım yokluğunda, kimi zaman göz yaşlarımı akıttım sözcüklerime harf harf,hece hece, özünü kuruttun,Gönlümün kayaları düşüyor sözcüklerime artık, yoksun sen poyraz esen bahar yelinde,yoksun dingin ferahlıklarda.

Abdil IŞIK

17.01.2012 MUŞ AKKONAK

Abdil Işık

Kalemim

Sis kaplarken geceyi, bir kalem kırılır,
hain bir pusudur duyguların coşkunuğuna.
Öksüz kalır, kızılığındaki güneşim,
Solgun gülüm,şirlerim.
Gam yüklü bulutlar toplanırken içimde,
Sağanak yağmurlara gebedir, şehrim,
Sessiz bir kara bir mizahdır, sahneyi kaplayan,
Suskunsa dilim,kırıksa kalemim
Yitikse gülüşüm,sönmeyen bir ateşteyim.

Abdil Işık

Keder

Bir mecnun kederi büyür gönül çölümde,
Yokluğunda seraplar büyür ha büyür,
Hüzün bulutları toplanır,burham burham hasret kokar zifiri karanlıklar
Bahar sarhoşluğunda,birden aydınlanır karanlık,
Ay kavuşur güneşe,giydirir sarı enterasini,
Rüzgarın,yağmurla dansına inat,
Bir yanım sen,bir yanım yalnızlık hayali,
Bir gün acılarımdan sıyrılacak hayat,yeşile dönecek gözlerin
Ölüm bile kıyamıyacak
Belki bu satırları hiç okuyamıyacaksın sevgili, umutların kırılmış sözcüklerin tükenmiş
başka baharlarda başka gelgitler yaşayacaksın,ölümsüz olan aşksa her daim içinde
kalacak,

ABDİL IŞIK 10.12.2011 MUŞ

Abdil Işık

Kerbela

Hey yolcu; baksana mabedinin karanlığına,
Lal olmuş renklerin, solmuş bir beden içinde,
Kılınmaz namazın dünya içinde.
yer gök kan içinde.
Seyid, Şerif kerbela içinde..

Abdil Işık

Lal

Kitabelere düşmüş
bütün sorguların
Diblere bastırılmış,
tüm söylemlerin, avunurken
Bulut soylu masallar ile,
yanıbaşına
çöreklenir hasret iklimi,
Nuh'tan kalma tufanın döşünde,
Nafileydi son nefes son çığlık

.....
Gözlerimin kuytusundasın şimdi,
ürkek bir şiirin
yazılmamış son mısrasın da
üşüyen karanfillere inat,
ellerini ovuşturuyor zaman
çekilmiş hasretin
yansımasında kalmış,
yorgun rüzgarlar savruluyor asumandan,
Unutma....
Kaç evvel zaman yoksunu,
hülyada daldım sensizliğin
Sınır tanımaz yaralarına
Susarsın
unutma..

.....
En gizde kalmış
masallardan anlat bana,
Bir yolcuya eşlik etmekten
Başka bir şey değildi aşk cümlesi kurulurken
Üşüdüğün vakit tutuştur ellerini
Dolunay gölgesi vursun üstümüze
Ve Söndürme ateşimizi yalvarıyorum
söndürme
bilmek istersin belki yörüngesi
şen olan umudumun
İlk bahar çığıyla üşüdüğünü

.....
Zaman sustuğu an
Zemheri gecelerin zır deli şafaklarını
Şiirle ıslatan gün görmemiş hayallerim var
Benim
Kurşuni sözler aşkına
Vur alnının ortasından
Hazanın
Ayın şavkının
Hatırlamasın gökyüzü,
Kervani kuşlar dirilsin
Fısıldasın yıldızların kulağına
Belkisin tahtının yıkıldığını,

Abdil Işık

Martı Kanatlı Çocuklar

Martı kanatlı çocuklardı
Onlar,
Kurşun gibi bakışlar kondururlardı
Şönerken yeryüzünün ışıkları,
Ötelerde namluda arsız bir kurşun
Tetik düşürürdü
cebimde ter tutan resme
Güz yorgunu pusuda,
Ölüm kokusu
Uzarlarda özlem mevsiminde
eskiyen bir çift göz kalır geriye

bir de sarılamadığı ten.

Abdil Işık

Ne Zaman 2

saklı
Güneşimiz
yasaklı sevişmelerin karanlığına düşer,
aydınlıkla düşünmek
beynimde yediveren seni,
anlamak ise aşık olduğum şehri
kanarken bulmaktır onulmaz yaralarda.

Yurtsuz öykülerden topladığın
Şiirler kanasın
Kabuksu yaralar hırbanı vücutları
Dağlasın
Aşk ile pişen ocaklarda yanasın,

Bu suskun coğrafyada gül sana susasın,

Sağımda tuttuğum yamalı sevdadır,
Eğilip bükülen sözcükler daralır.
Işık sevdaya geç sarılır.
Her bastığın kafiyede bana kalasın.

Abdil Işık

Ne Zaman Sona Yaklaşsam

Ne zaman sona yaklaşsam
Ellerimde ışıklar
Güneşler doğurur
Adı sevda,adı özgürlük,

Ne zaman sona yaklaşsam
Bir yanım yokluk,
Bir yanım göğsümde ağır yük,
sevdayı kristal kadehlere koyup,
Çıplak düşler de efkara içen leyli.
İelim içelim sessiz sürgünlerimize

Abdil Işık

Neden

Neden mektup yazıyorum sana
Küf kokan bir mevsimde
Küf bulaşırken şiire
Dirhem dirhem özlemimle ve sayıklama nöbetlerinde yim şimdilerde
Aklıma düşüyor
Hani o gözlerin var ya gözlerin
Mevsimsiz intiharlar kuşanan
Bir yanı Karadeniz bir yanı maviye çalan
Ve kıyısında okyanuslar taşıyan şiirler kadar
Engin
Ve sevda çiçekleri kadar aç
İssiz bir ceylan olsa da aşk zemheri yalnızlığında çoğalan
Saçaklarında kırlangıç yuvaları
Ve pusuya düşen dalgaları koylarda
Yıldız yıldız göğsünde açan
Ay konuşurdu
Işığın huysuz çocuklarıyız biz
Unutma
Ve düşlerde birikirdi aşk gök yüzü kadar mavi
Bir orman kadar ıssız ve kıyamet soluklu
Yaşına yaş düşse de güneşin ikramıdır aşk.

Abdil Işık

Nefes

Bir nefeslik ciğara içimi gece
Sağanak sağanak ateş sarmalı yüreğin
Gramafonda senden kalma çok eski bir şarkı
Bağrında gül, dudaklarında diken büyüten sevgili
abdil

Abdil Işık

Oğul

Sana her gelişimde nevrüz çiçekleri açar içimde,
Diyarbakır kokarsın oğul,
Her görüş gününde, küflü mapushane kokusu siner üstüme.
Zemheridir ayazı mapusluğun, gözlerin kavuşur
Ölüm soldururken dağlarımdaki çiçekleri
Görürüm sonbaharı,
kırtık dağının göz yaşlarını, Muradın çoşkunluğundaki kahrı görürüm,
Oğul
İşte her şeye inat,
Uzat ellerini uzat ki yarınlar aydınlık olsun,
Her gidişimde,
Geçit vermeyen dağlar yoldaşım olsun
Belki yine gelirim
Hayallerim içimi ısıtırken
Soğuk bir Diyarbakır sabahında,
Sürgülü kapının karşısına.

ABDİL İŞİK
07.12.2011 MUŞ

Abdil Işık

Otogar Sevdaları

Akdeniz'in mavisini topladım sevgili
Alın terimle dirhem dirhem, portakal çiçeği kokan bir mevsimde
, sevgime katık edip,
Yükledim beyazlığını sırtıma bulutların,
Isıtıp sevgimi güneşinde, geliyorum, özlemsel düşlerle,
Aynı düşteyiz aynı yerde, Biliyorum sevgili
Soğuk o eski otogarda,
Isınacak dilsiz duvarlar sarılışının sıcaklığında,
Gözlerinin ayrılığında,
Biliyorum sevgili gözlerin bana o kadar uzak ki,
Nerde eski bir otogar görsem sen kokar, Suskunluğumda.
ABDİL İŞİK
13.12.2011

Abdil Işık

Ölümüm

Kar düşüyor cehennem bahçelerime,
Boğazımda bir engereğin zehri,yavaş yavaş soğuyorken bedenim,
Ölüm acılar kuşanmış,dilsiz bakışlarında karanlığım,
Çaresizliğin sularında bir yelkenliyim,yalan iklimler yaşanırken,
Yalancı göz yaşları akarken baharıma,
Prangasız düşlerim akarken karanlığıma,bir sevdanın gamzelerini özlerim
Son nefeste
ABDİL IŞIK

Abdil Işık

Özgürlük

Ölüme yatırırız bedenlerimizi,
Sorgusuz,akıtırız geceye ırmakları,
Döşlerimizde delinir sol yanımız,
Keder tırmanır ruhlarımıza,
Yitiriz mitralyöz seslerinde gülüşlerimizi,
Kanımızla sularız, çiçeğimizin toprağını,
Bir çocuğun ellerinde devşirilir,yeniden doğuşumuz,
Özgürlük ah özgürlük
yalnızlığımın tutsağı
sürgünlüğümün güneşsiz yurdu
Helal bir bakışta yitirdiğim,
Yalnızlığımda soluduğum,
Al başaklı dağların
Doruklarında, yeşeren düşüm.
Yani ben soluksuz yaşayan
Buzulsu düşlere sarılan,
Yorgun beden,
Yorgun ruh,

abdil ışık

Abdil Işık

Öznesiz

Öyle bir gökyüzüsün,öyle bir deniz
Alabildiğine mavi,alabildiğine kırgın,
Tecrit edilmiş bir ruhun gölgesi düşüyor,
Soluğu tükenmiş,kınında mazlum duran,
Küllenmiş ateşe,
Teninde yalpalanıyor, dalgası çoşkun düşler,
Tekin değil artık sığındığım kuytular,
ardamarı çatlamış zamanın,
Kapılar kapanıyor, teker teker,
boşluklar düşüyor
Aşiyen yamacıma,
Göçebe bakışlarımda,
şuskuun bir objesin artık,
Öznesi sen olmayan hayatımda.

abdil ışık 30.04.2012

Abdil Işık

Sen Giderken

Sen giderken solgun gülüşler düşüyordu,
çocuksu yüreğime.
Ve sensizlikte demleniyordu,
yokluğunun kasveti,
ve şimdi; kuytusuna düştüm.
bir gecenin,
ve en mahrem yerindeyim yalnızlığın,
Ellerin sıcaklığının uzağına düşerken,
Boranlar kuşatıyor, ıssız bıraktığın yanımı.
Dirhem dirhem erirken ayazında,
acılarımı eskitme mevsimler uğurluyor,
mavi sürgünler kuşatıyor düşümde konaklayan hayallerimi,

ABDİL İŞİK
MUŞ

Abdil Işık

Sen Öldün

Analatabilmek isterdim, kendimi dilsiz duvarlara,
Öleceğimi bile bile yaşarken.
Kömür karası gözlerinde yitip gitmeyi hayal olan,
Bir katildim artık, mısralarımda,
birkaç soluk şiirle öldürdüm seni

Abdil Işık

Sen Ve Sensiz

her bakışında,
haykırıyorum...

gamzende susan öfkelerim
avuçlarımda ağır yük,
kaçak suskunlukların, sığıntısında yürek yangınım
sevda çözümlerine düşüyor, düğümlü bakışlarım,
yalnızlığın zehri akıyor, suretini sakladığım özleme,

hala sen kokuyor tenim,
Kendimi her terkedişimde,
Soluksuz ecelim,
sararken gözlerini geceye,
göz pınarlarımın yatakları değişiyor,
iklimlerin yanılsamalarında,

katlim sensizlik
katlim yokluğun,
katlim tenhada,

ABDİL IŞIK

Abdil Işık

Serbet Şiirlerin ocuğuyum

Serbest Şiirlerin cocuğuyum beğensenizde,begenmesenizde
Kafiyeler,uyaklar uzak bedenime,ölçüsüz elbiseler giyerim.
Özgürdür cümlerim.
Bilirim aruzu,bölüm bölüm heceyide.
Yönüm acem diyarına değil,Nazıma bakar,
Hoyrattır cümlerim,kelimeleri savur ha savurururum...
Almayacaksa cennetine beni,kendi dilimde.
kessinler dilimi.

Abdil IŞık

Serseniş

Dilsizdi,hülyasında kaybolduğum,
Asi nehirler kadar çoşkundu sessizliği
Dilini bilmediğim bir yalnızlık senfonisi,
Yankılanır sessizce,
Bitmeyen bir şiir misali,
Şairin yorgun kaleminde.

Silik ve solgun yüzlerdi,baharın kokusunu içine çeken.
Yitip giden düşlerdi,soluduğun her nefeste.
Nefessiz kalışın belkide bu yüzdendi.
Yüzünde belli belirsiz bir gülümseme ile.
Takıp takıştırıp,güneş kızılılığındaki entarini.
Cellat sofrası kurulurken, yitirirsin aşkı.
Kınında sakladığı zehirde.

Abdil Işık

Sessiz Ve Sensiz Her Şey

Silmiştim ruhumu kanatan kelimeleri lugatımdan,
tunturaklı bir türkü idi tutturduğum,
düş sofralarından aç kalkarken.
Kaç hayaldi usulca yitirdiğim,
kaç zamandı kaybettiğim.
Sen gittin suretin kaldı bende..
Sol yanım harap ve viran,sağ yanım anadan üryan..
bir pınar gibi çağıldayan sessiz bir serseniştir aranan.
Kayıp bir zaman yolcusuyum,kelimelerini arayan.
Sessiz bir limanda sağanak bir yağmur.
Mısralarımda sensiz yazmak istiyorum,
Ama ellerim sessiz yazıyor.

Abdil Işık

Suskun

Öfkesinden kuduran bir iç denizdim.
Ritmini yitirirken Musanın asası.
Nuhun gemisinde yer bulamazdı,sımsıkı sararken esaret dalgası.
Hüznün bahçesinde bahtiyardı,kor ateşlerde yanan yürekler.
Kelimelerin zamansız gidişine inlerdi nağmeler.
Dar sokaklardı ürkek adımlarla arşınladığım.
Kurumuş dallardan salkım saçak düşen yapraklardı,kaldırımların süsü.
Kelebeklerdi gökyüzünün maviliğinde usulca süzülen.
Bir yalnızlık türküsü idi şehri kaplayan.
Belki yine gelirim sen kökan bu şehire.
Belkilerin kırgınlığında,turuncu baharlar yaşarız

MUŞ 21.11. 2011

Abdil Işık

Turuncu Bir Devrimse

Turuncu devrimler yaşıyım hayal kahvemde.
Dönülmeyen gitmeler yaşıyım,
Patiskalarla örtülü bir deniz kenarında,
Suskun bir çocuk gibi yitip giderim, düşler diyarına.
Yalnızlığımın koyun koyuna yatarken.
Acılar denizini öfkemle kirletirim.
Dikenlerin kanatsada,
Bölüşürüm bir ekmeği bir cigarayı
Şaraba katık edip,efkarımı,
Son durağa kadar giderim.

Abdil IŞIK MUŞ

Abdil Işık

Turuncu Bir Devrimse Aşk

Turuncu devrimler yaşarım hayal kahvemde.
Dönülmeyen gitmeler,
Patiskalarla örtülü bir deniz kenarında,
,Suskun bir çocuk gibi yitip giderim, düşler diyarına.
Yalnızlığımınla koyun koyuna yatarken
Acılar denizini öfkemle kirletirim
Dikenlerin kanastada
Bölüşürüm bir ekmeği bir cigarayı
Şaraba katık edip,efkarımı,
Son durağa kadar gidelim mi dersin? .

Abdil Işık

Ülkem

Sürgündür ülkem
Kan kokar kaldırımları,kordon boyları,
meydanlar savaş alanları,
Beklerken yarını bir çiçeğin eskiyen gülüşünde
Bir çocuk düşer ateşe,bir menekşe boynunu büker,
Zaman ıslatır zalimliğiyle sokakları,acı bir tarih yazılır,
Sürgündür ülkem ey halkım,
Koyun sürüleri otlamaz dağlarımda,
Ucuzdur günler,Şafağına güneş çakmaz,
Eskimiş urbalar giyer bulutlarım,yoksullaşır gökyüzüm,toprağım.
Sürgün kokar ülkem,belki bir özgürlük türküsünde şaha kalkarım.

ABDİL IŞIK 11.12.2011

Abdil Işık

Yaşamak

Bir şiidir yaşamak,
her sabah uyandığında gözlerinden öpmektir, zamanın.
korkularından arınmış bir kalbin duraksamadan atışı kadar hızlı ve hunharca sevmektir.
Mevsimsel bir tükeniştir yaşamak, usul usul eriyen solgun bedenlerde.
Kısa bir öyküdür.
Zamansız gelen ölüme inat, ayağın takılmadan çocuklar gibi,
eylül akşamlarında koşmaktır.
Dilsiz bir şehir hikayesinde yerini almaktır.
Göz yaşların maviye döndüğünde, koparabildiğin kadar kopartmaktır zincirlerini.
İçini kanatırken yurtsuzluk inadına yaşamaktır.
Benliğini yıkan bir sel gibi özgürlüğe koşmaktır.
Bahar başaklarında, özgürce ekmektir toprağını.
Bir kadını ağırlamaktır gönül sofranda, ziyan etmeden hiçbir şeyi,

Abdil Işık

Yürü Be Çocuk

Devrik sevdalar kuşanan çocuk,
Yürü!

Yürü dikenleri kanatsa da dar patikaların,
düşe kalka, salına salına hiç durman menziline,
direnci kırılrsa da gün ışığının içinde ki aydınlıkla yürü,
öksüz yurtların, güz bakışlı analarının koynundan emdiğin sütle yürü,
tarih sayfalarında yerini almamış bir coğrafyanın dudaklarına kondur,
en içten öpücüğünü, yağmur mevsiminden önce serpiştir barış tohumlarını,
Tanrılar savaşa tutuşmadan.

23.07.2012 DİYARBAKIR

Abdil Işık

Zaman

İçindeydim bir hız trenine binmişçesine kayıp giden zamanın.
Karabulutlarında ıslatırken düşlerimi,
Yabanıldı, Begonyaların ürkekliği, kelepir düşler hanında.

Abdil Işık